

▲ TADAŠNJI ZAMJENIK MINISTRA VANJSKIH POSLOVA IVO SANADER 1999. DAO JE SUGLASNOST DA SE ALUMINIJI, UPIŠE KAO VLASNIK NEKRETNINE U RH

▲ PREDSEDNIKA HDZ-a BIH DRAGANA ČOVIĆA (GORE) VEŽE DUGO PRIJATELJSTVO S BIVŠIM DIREKTOROM ALUMINIJA I RATNIM GRADONAČELNIKOM MOSTARA MIJOM BRAJKOVIĆEM (DESNO)

KAKO JE MIJO BRAJKOVIĆ uz potporu Dragana Čovića izvlačio milijune iz tvrtke u suvlasništvu Vlade RH

Tekst ORHIDEA GAURA HODAK I BORIS BILAS Fotografije NACIONAL I PIXSELL

Nacional je dobio na uvid dijelove izvješća Financijske policije Bosne i Hercegovine iz 2015. o kriminalu koji se odvijao u Aluminiju Mostar, a koje otkriva kako su gramzljivost pojedinaca i korištenje resursa poduzeća u privatne svrhe, za osobne probitke i stjecanje vrijedne imovine, ali i kupovanje najluksuznijih stvari, samo dio golemog kriminala koji se odvijao u tom poduzeću čiji je suvlasnik, s 12 posto, i Vlada Republike Hrvatske. Dugogodišnji kriminal i iscrpljivanje resursa poduzeća koje je s politikom umreženim pojedincima iz HDZ-a BiH služilo za izvlačenje novca doveli su na kraju do njegovog prošlotjednog stečaja i najave gašenja proizvodnje, što je proizvelo nemjerljivu štetu jer je zbog specifičnih proizvodnih procesa za ponovno pokretanje proizvodnje sada potrebno uložiti 25 milijuna eura. Izvješće pokazuje kako su se na račun Aluminija obogatili pojedinci koji su imali snažnu političku podršku i veze s predsjednikom HDZ-a

BiH Draganom Čovićem, a jedan od onih koji je najviše profitirao je Mijo Brajković, nekadašnji generalni direktor Aluminija, ali i bivši gradonačelnik ratnog Mostara i poslije jedan od najbližih

BRAJKOVIĆ JE od Aluminija za 12 tisuća DEM prvo otkupio stan u Mostaru, a potom u zamjenu dobio Aluminijev trosobni stan u Zagrebu koji je tvrtka platila 420 tisuća DEM, ali dobio je i stotine tisuća eura nagrada

suradnika Dragana Čovića, kojeg su opisivali i kao Čovićevu desnu ruku.

BRAJKOVIĆEV SLUČAJ U IZVJEŠĆU KOJE JE NACIONAL DOBIO na uvid zauzima nekoliko stranica na kojima se opisuju kako je stekao vrijedan stan u Zagrebu, basnoslovne menadžerske nagrade, ali i nastavio raditi kao savjetnik poduzeća i ubirati unosne prihode i nakon prestanka direktorskog mandata. Sveukupno, samo na račun dodatne nagrade i vrijednosti stana Brajković je iz Aluminija izvukao vrijednost od oko milijun njemačkih maraka što bi danas iznosilo oko pola milijuna eura ili oko 375 tisuća kuna. U izvješću se opisuje kako je najprije 17. veljače 1999. za svega 12.644 DEM (njemačkih maraka) otkupio stan od 100 metara kvadratnih u ulici Kralja Zvonimira 15a 11/VI, koji je bio u vlasništvu Aluminija, a tri mjeseca kasnije, odnosno 20. svibnja 1999., Brajković je s Aluminijem zaključio Ugovor o zamjeni stanova kojim je taj "svoj" stan u Mostaru zamijenio za Aluminijev

NACIONAL OBJAVLJUJE DIJELOVE IZVJEŠĆA Financijske policije BiH o dugogodišnjem kriminalu vodećih ljudi propale tvrtke Aluminij iz Mostara, na čelu s bivšim generalnim direktorom Mijom Brajkovićem i uz političku zaštitu bosanskohercegovačkog HDZ-a

▲ BRAJKOVIĆ JE DOBIO ČAK DVIJE POSEBNE NAGRADE OD PO STO TISUĆA EURA I OTPREMNINU U IZNOSU OKO 155 TISUĆA EURA, UKUPNO 355 TISUĆA EURA, A POTOM I 5 TISUĆA EURA MJESÉČNO ZA KONZULTANTSKE USLUGE

FOTO: ZORAN GRIZELJ/PIXSELL

▲ FINANCIJSKA AGENCIJA BIH UTVRDILA JE DA JE MIJO BRAJKOVIĆ S ALUMINIJEM SKLOPIO UGOVOR O ZAMJENI SVOG STANA U MOSTARU, KOJI JE PRETHODNO OTKUPIO OD ALUMINIJA ZA Svega 12 TISUĆA KM, ZA STAN U LAŠČINSKOJ ULICI U ZAGREBU KOJI JE ALUMINIJI KUPIO ZA 420 TISUĆA DEM

FOTO: GOOGLEMAPS

Otpremnina

Dana 24.09.2009.godine sa žiro računa Aluminij d.d., sa UniCredit Bank d.d. Mostar izvod broj 183 uplaćena je otpremnina na tekući račun Mije Brajkovića na Hrvatsku Poštansku Banku u Zagreb u iznosu od 1.158.432,28 Kuna (protuvrijednost 310.731,24 KM). Uplaćeni su i doprinosi na otpremninu u sljedećim iznosima:

- Federalni zavod MIO/PIO 88.323,25 KM;
- Zavod za zdravstveno osiguranje HNŽ 57.659,72 KM;
- Porez na dohodak HNŽ 26.466,97 KM;
- Zavod zdravstvenog osiguranja FBiH 5.702,58 KM;
- Služba za zapošljavanje HNŽ 5.376,20 KM;
- Federalni zavod za zapošljavanje 2.304,08 KM.

Ukupni bruto uplaćeni iznos je 496.564,04 KM.

ZAKLJUČAK:

1. Na temelju Odluke Nadzornog odbora Aluminij d.d. Mostar broj:13916/05 od 28.12.2005.godine, za posebne zasluge direktora Društva, mr. Mije Brajkovića za ponovno pokretanje Aluminija d.d. Mostar, kao i njegovog nemjerljivog doprinosa tijekom modernizacije tvornice i uspješne suradnje sa tržištu aluminija kao vrlo respektabilna tvrtka, Miji Brajkoviću je dana 10.01.2006.godine, uplaćeno 195.583,00 KM (protuvrijednost 100.000,00 Eura) na tekući osobni račun, te uplata 68,970% poreza na dodatna primanja (Proračun HNŽ) u iznosu od 134.893,60 KM. Navedene uplate su izvršene sa žiro računa Aluminij d.d. Mostar koji se nalazi na UniCredit Bank.
2. Na temelju Odluke Nadzornog odbora Aluminij d.d. Mostar broj: 13345/07 od 19.10.2007.godine, za izvanredne proizvodne rezultate Aluminija d.d. Mostar u kojima je nemjerljivo sudjelovao direktor Društva mr. Mijo Brajković i koji je svojim radom i zalaganjem dao veliki doprinos da se modernizacija značajne tvrtke na svjetskom tržištu aluminija, Miji Brajkoviću je 11.01.2008.godine uplaćeno na dodatna primanja (Proračun HNŽ) u iznosu od 134.893,60 KM. Za konsultantske usluge Miji Brajkoviću je isplaćeno u periodu 12.6.-19.11.2005.godine ukupno 60.022,32KM.

Nadzorni odbor pri donošenju Odluka broj: 13916/05 od 28.12.2005.godine i 13345/07 od 19.10.2007.godine, pozvao se na Članak 74. Statuta u kojemu se navodi o čemu Nadzorni odbor treba i može da odlučuje, u navedenom članku niti pod jednom točkom nije navedeno odlučivanje o isplata posebni nagrada te su odluke broj 13916/05 od 28.12.2005.godine i 13345/07 od 19.10.2007.godine, o isplata posebni nagrada, potencijalna šteta za privredno društvo Aluminij d.d. Mostar u iznosu od 391.166,00 KM.

trosobni stan u Zagrebu, u stambenom objektu Laščina, izgrađenom na k.č.br. 7880/6-7220 K.O. Grad Zagreb. U ugovoru je navedeno da su stanovi "jednake vrijednosti" pa potpisnici nemaju međusobnih potraživanja po osnovi eventualne naknade razlike u cijeni.

PRETHODNO JE U SIJEČNJU 1997. UPRAVNI ODBOR ALUMINIJA na čelu s predsjednikom Franjom Ljubićem donio odluku o kupnji tog stana na zagrebačkoj Laščini, a riječ je o trosobnom stanu na drugo katu zgrade s garažom i spremištem, veličine 115,20 četvornih metara. Prodajna cijena po četvornom metru na dan sklapanja ugovora 26. veljače 1997. iznosila je 3650 DEM/m2, odnosno ukupno 420.480,00 DEM, što bi danas odgovaralo protuvrijednosti od 210 tisuća eura ili oko 1,5 milijuna kuna. Taj je stan Aluminij Mostar tada kupio od tvrtke GAMA-PRO iz Zagreba, a platio ga je u šest rata.

Drugim riječima, Uprava Aluminija dozvolila je da njihov direktor dobije 1,5 milijuna kuna vrijedan stan u Zagrebu a da uopće nije izvršena procjena vrijednosti stana u Mostaru koji je on prethodno otkupio za svega 12.644 njemačkih maraka, odnosno za oko 47 tisuća kuna. Zamjena je izvršena kao da je cijena stana u Mostaru jednaka cijeni stana u Zagrebu, i to u jednom od elitnijih kvartova. Brajković je naknadno, 24. veljače 2000. godine, platio tek 83.039,49 kuna na ime poreza na promet nekretnina u državni proračun Republike Hrvatske. Da stvar bude apsurdnija,

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo pravosuđa i uprave
POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNISMA
POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNISMA
POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNISMA

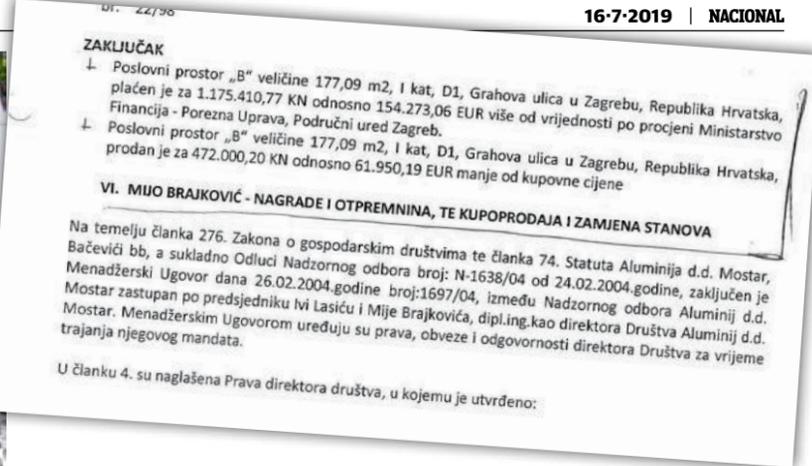
3) Zamjena stanova, Mostar-Zagreb

Dana 20.05.1999.godine, broj: 3786/99 u Mostaru zaključen je UGOVOR o zamjeni stanova, između Ugovorene strane Aluminij d.d. Mostar-zastupanog po Velimiru Čavaru predsjedniku Upravnog odbora i sa druge strane Mijo Brajković i Dubravka Brajković. Članak 1. Ugovora, Aluminij d.d. Mostar po iskazanom punomoćniku izjavljuje da je vlasnik trosobnog stana u stambenom objektu „Laščina“ izgrađenom na k.č.br.7880/6-7220 K.O. Grad Zagreb u Zagrebu, što dokumentira Kupoprodajnim Ugovorom br. 02/97.

Mijo Brajković je izjavio da je vlasnik trosobnog stana u ulici Ante Zuančića 15a, Lamela „C“ u Mostaru, dokumentira kupoprodajnim Ugovorom br. 1686-1/99 od 27.04.1999.godine. Ugovorene strane sporazumjele su se da ovim Ugovorom obavljaju zamjenu stanova, na način da se označeni stan u Zagrebu prenosi u vlasništvo Miji Brajkoviću, a označeni stan u Mostaru u vlasništvo Aluminija d.d. Mostar.

U Članku 2., Ugovorene strane sporazumno utvrđuju da su stanovi iz članka 1. ovog Ugovora jednake vrijednosti tako da po osnovu naknade razlike u cijeni nemaju međusobnih potraživanja.

Člankom 3. regulirani su troškovi prijenosa i provedbe ovoga Ugovora koje plaća Aluminij d.d. Mostar.

U IZVJEŠĆU FINACIJSKE POLICIJE BIH STOJI DA JE POSLOVNI PROSTOR U GRAHOROVOJ ULICI U ZAGREBU ALUMINIJ PRVO PREPLATIO ZA ČAK 154 TIS. EURA, A ONDA PRODAO ZA 61 TIS. EURA MANJE

budući da se Aluminij na taj stan očito nije mogao upisati temeljem Ugovora o zamjeni, Brajković i njegova supruga Dubravka, koja je bila vlasnica polovice stana, morali su potpisati darovni ugovor. U darovnom ugovoru stoji da je cijena te nekretnine 100 tisuća njemačkih maraka. Drugim riječima, za svoj stan u Mostaru vrijedan svega 100 tisuća njemačkih maraka Mijo Brajković i njegova supruga dobili su stan u Zagrebu vrijedan 420 tisuća maraka, odnosno dobili su čak četiri puta veću vrijednost. S tim da supružnici Brajković stan u Mostaru nisu platili sto tisuća njemačkih maraka nego svega 12.644. No tu nije kraj. Stan koji su bivši direktor i njegova supruga "darovali" Aluminiju Mostar bio je u takvom stanju da je Aluminij u njegovu adaptaciju morao uložiti dodatnih 110 tisuća njemačkih konvertibilnih maraka, a radove na adaptaciji izvodila je tvrtka KROR d.o.o. Posušje. Takav preuređeni stan Aluminij je odmah potom preprodao kupcu Marku Grbešiću i to za svega 180 tisuća konvertibilnih maraka, iako su samo za adaptaciju dali 110 tisuća konvertibilnih maraka, a ostao je bez stana u Zagrebu vrijednog 420 tisuća maraka, koji je pripao Brajkoviću. Brajković je taj stan na Lašćini poslije također prodao i na njemu dodatno zaradio, a i danas živi u Zagrebu.

NO MILIJUN I POL KUNA VRIJEDAN STAN U ELITNIJEM DIJELU ZAGREBA nije sve što je Brajković dobio od Aluminija. Za vrijeme obnašanja svog mandata on je imao menadžerski ugovor kojim mu je određena plaća u visini "pet i pol prosječnih plaća tekućeg mjeseca Aluminija d.d. Mostar". Uz to, imao je pravo korištenja službenog automobila, službenog telefona i mobilnog uređaja, pravo na usavršavanje o trošku Društva za razdoblje koje odredi Nadzorni odbor svojom posebnom odlukom, pravo na životno osiguranje i ovlaštenje za ostvarivanje svih naknada, prava i obveza kao što su, među ostalim, troškovi službenih putovanja, reprezentacije i marketinga. Menadžerski ugovor Brajković je s Aluminijem potpisao 26. veljače 2004., nakon što je od tvrtke već dobio vrijedan stan u Zagrebu. Temeljem takvog ugovora Brajković je već

sljedeće godine od tvrtke dobio dvije vrijedne nagrade i to povodom odlaska u mirovinu. Nadzorni odbor donio je 28. prosinca 2005. odluku broj 13916/05 da se direktoru Društva Miji Brajkoviću isplati iznos od 100 tisuća eura na ime nagrade, a u točki II je naglašeno da će se isplata izvršiti do 31. siječnja 2006. godine. U obrazloženju odluke stajalo je sljedeće: "S obzirom na posebne zasluge direktora Društva, mr. Mije Brajkovića za ponovno pokretanje Aluminija d.d. Mostar, kao i njegovog nemjerljivog doprinosa tijekom modernizacije Tvornice i uspješne suradnje sa svjetskim tvrtkama, što je rezultiralo da je Aluminij d.d. Mostar priznat i poštovan na svjetskom tržištu aluminija kao vrlo respektabilna tvrtka, odlučeno je kao naprijed." Odluku je potpisao predsjednik Nadzornog odbora Ivo Lasić. Temeljem te odluke Miji Brajkoviću isplaćena je protuvrijednost od sto tisuća eura, odnosno 195.583,00 konvertibilnih maraka na osobni račun, a uz to i porez na dodatna primanja u visini 68,97 posto, odnosno 134.893,60 KM.

IAKO JE BRAJKOVIĆ NAGRADU PRIMIO 10. SIJEČNJA 2006., i to povodom odlaska u mirovinu, Nadzorni odbor donio je odluku da on u radnom odnosu ostaje do 30. travnja 2004. godine te da se s njim treba zaključiti poseban Ugovor o daljnjem angažmanu u Aluminiju, uz obrazloženje da je proces privatizacije u tijeku.

O SVIM SUMNJIVIM transakcijama u Aluminiju 2015. je sastavljeno izvješće Financijske policije BiH koje je potom proslijeđeno u Tužilaštvo Hercegovačko-neretvanskog kantona, ali ništa se nije dogodilo

Potom je 27. srpnja 2007. Nadzorni odbor donio odluku da direktor Mijo Brajković ostaje u radnom odnosu do potpisivanja ugovora o kupoprodaji 88 posto kapitala Društva između Agencije za privatizaciju Federacije BiH i Aluminija dd. Mostar te budućeg kupca. Ta se odluka mogla poništiti jedino u slučaju zastoja ili prekida procesa privatizacije. No Brajković je i dalje ostao u radnom odnosu pa je potom Nadzorni odbor 19. listopada 2007. donio odluku da se njemu isplati dodatni iznos od 100 tisuća eura i to na ime nagrade, uz sljedeće obrazloženje: "S obzirom na izvanredne proizvodne rezultate Aluminija d.d. Mostar u kojima je nemjerljivo sudjelovao direktor Društva mr. Mijo Brajković i koji je svojim radom i zalaganjem dao veliki doprinos da se modernizacija tvornice uspješno završi, kao i njegov veliki udjel u povećanju ugleda Aluminija d.d. Mostar, kao značajne tvrtke na svjetskom tržištu aluminija, odlučeno je kao naprijed." Odluku je ponovno potpisao Ivo Lasić, predsjednik Nadzornog odbora. Brajkoviću su isplaćene 195.583 konvertibilne marke, to jest protuvrijednost u iznosu od 100 tisuća eura, a porez je plaćen u iznosu 134.893 konvertibilne marke. Potom je mandat Brajkoviću produljen, kao i njegov menadžerski ugovor, a sve to do završetka procesa privatizacije. Nakon toga, 30. travnja 2009. Aluminij je s Brajkovićem potpisao Ugovor o pružanju usluga specijalnog konzultanta na planu strateškog razvoja Aluminija. Brajković je za sudjelovanje u kreiranju osnovne politike i plana poslovanja društva kao i za sudjelovanje i predlaganje rješenja u domeni nabavke strateških sirovina, poput glinice i struje, dobivao 10 tisuća konvertibilnih maraka neto mjesečno, odnosno oko pet tisuća eura, što bi u kunama iznosilo oko 37 tisuća kuna. No da bi Brajković mogao obavljati toliko zahtjevne poslove, Aluminij mu je odlučio dati na korištenje postojeći stan u Mostaru, službeni automobil kao i poslovni prostor, a bila su mu plaćena i sva službena putovanja.

No budući da je u međuvremenu Brajkoviću prestao službeni radni odnos u Aluminiju, u kojem je u tom trenutku bio angažiran kao vanjski

konzultant, ali sa svim privilegijama koje je imao i ranije, tvrtka je smatrala da Brajković, koji je već dobio i dvije nagrade u iznosima od po sto tisuća eura, zaslužuje i otpremninu zbog odlaska u mirovinu, na što je po menadžerskom ugovoru također imao pravo, pa mu je ona i isplaćena i to u iznosu od 1,15 milijuna kuna, odnosno u protuvrijednosti od 310.731 konvertibilne marke. U bruto iznosu Aluminij je za Brajkovićevu otpremninu iskeširao 496.564 konvertibilne marke.

U ZAKLJUČKU IZVJEŠĆA FINACIJSKE POLICIJE NAVODI SE, međutim, da se Nadzorni odbor pri donošenju odluka o dodjeljivanju specijalnih nagrada Brajkoviću pozvao na članak 74 Statuta u kojemu se navodi o čemu Nadzorni odbor može i treba odlučivati. Međutim, kako se tvrdi u izvješću, u navedenom se članku niti pod jednom točkom ne navodi odlučivanje o isplata posebnih nagrada te se odluke o isplata tih posebnih nagrada smatraju potencijalnom štetom za Aluminij u iznosu od 391.166 konvertibilnih maraka.

No u vremenu dok je Brajković bio na visokoj funkciji u Aluminiju, donesene su još neke sporne odluke povezane s kupovinom nekretnina. Riječ je o kupnji poslovnog prostora na zagrebačkom Črnomercu, na raskrižju Grahorove i Ulice grada Mainza. Poslovni prostor veličine 177,09 četvornih metara na prvom katu te zgrade kupljen je 1998. od tvrtke Tempo za iznos od 2,7 milijuna kuna, odnosno po cijeni od 14 tisuća kuna po četvornom metru. Odobrenje za taj posao dao je 11. lipnja 1999. tadašnji zamjenik ministra vanjskih poslova Ivo Sanader. On je zapravo dao suglasnost da se Aluminij, kao pravna osoba sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, može upisati kao vlasnik nekretnina na području Republike Hrvatske. No u međuvremenu je sklopljen dodatni Ugovor u kupoprodaji kojim je Aluminij dužan platiti Tempu dodatnih 920.035 kuna, odnosno 236.255 DEM. Nekoliko godina kasnije, 19. srpnja 2005. godine Nadzorni odbor Aluminija donosi odluku o prodaji tog poslovnog prostora tvrtki FE-AL Hrvatska d.o.o. iz Zagreba, ali za manju cijenu od one po kojoj je prostor kupljen. Financijska policija o tim je poslovima zaključila sljedeće: poslovni prostor plaćen je za čak 153.273 eura više od vrijednosti koju je procijenilo Ministarstvo financija Republike Hrvatske, a potom je prodan za čak 61.950 eura manje od kupovne cijene.

OVAJ POSLJEDNJI SLUČAJ GOVORI O TOME da Aluminij nije namirivao samo svoje lokalne dužnosnike nego se plaćanjem znatno povećanih cijena za nekretnine očito plaćalo i neke druge usluge. O svim tim sumnjivim transakcijama bilo je 2015. sastavljeno detaljno izvješće Financijske policije Bosne i Hercegovine koje je potom proslijeđeno u Tužilaštvo Hercegovačko-neretvanskog kantona Bosne i Hercegovine. No, koliko je poznato, ništa se po pitanju istraga dalje nije događalo niti je zbog sumnjivih i nezakonitih transakcija, kojima je u konačnici

BESRAMNI LUKSUZ U ALUMINIJU: Stotine tisuća kuna potrošili na kornjače i labudove Swarovski te na skupocjene satove i parfeme

Proizvodi SWAROVSKI:

naziv artikla	nabavna cijena SIP-a	br. ulazne fakture Aluminija	cijena na ulaznoj fakturi Aluminija sa PDV-om	zarada SIP-a	maloprodajna cijena naznačena na kalkulaciji	Razlika između maloprodajne cijene naznačene na kalkulativnoj listi i cijene na ulaznoj fakturi privrednog društva Aluminij d.d. Mostar
swarovski sat	300,33	108/05	580,00	279,67	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati
swarovski mala	132,54	108/05	264,00	131,46	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati
swarovski trio svijećnjak	233,53	108/05	400,00	166,47	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati
swarovski vaza	330,99	109/05	654,00	323,01	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati
swarovski manjete	62,48	110/05	110,00	47,52	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati
swarovski stolni sat	438,95	82/05	860,00	421,05	Nije moguće razaznati	Nije moguće razaznati

escada ineredible me edp 50	79,45	53/09	126,71	47,26
gucci by gucci edp 50	100,09	01/11	161,30	61,21
gucci by gucci edt 50	100,09	04/10	145,20	45,11
gucci by gucci home edt 90	98,67	04/10	159,00	60,33
GUCCI RUSH EDT 50	85,19	142/06	108,81	23,62
gucci rush edt 75	113,63	04/10	179,71	66,08
HUGO MEN DUO DARK BLUE	48,11	153/06	62,01	13,90
hugo xx edp 60	84,33	26/09	135,84	51,51
j.lo dese edp 100	60,64	20/08	130,57	69,93
J.LO glow edt 100	60,64	138/07	120,00	59,36
j.lo glow sun kissed edt 50	44,69	12/09	98,16	53,47
J.LO LOUXE EDP 50	44,69	152/06	105,89	61,20
J.LO LOUXE EDP 50 j.s. men edt 50	44,69	01/08	105,89	61,20
KENZO FLOWER SUMM EDT 50	66,12	01/11	112,20	46,08
KENZO FLOWER SUMM EDT 50	57,73	152/06	109,98	52,25
KENZO FLOWER SUMM EDT 50	57,73	142/06	116,06	58,33

SAMO ZA ŠEST VAZA POTROŠENO JE 57.831 KM ILI NEŠTO VIŠE OD 231 TISUĆU KUNA, A ČELNICI ALUMINIJA KUPILI SU I NEKOLIKO DESETAKA LUKSUZNIH PARFEMA ČIJA POJEDINAČNA CIJENA PRELAZI 200 KM ILI 800 KUNA

Velika kornjača Swarovski, veliki labud Swarovski, satovi Swarovski, vaze Swarovski, svijećnjaci Swarovski, manjete Swarovski, razne druge marke luksuznih satova i parfemi poznatih svjetskih brendova poput Armanija samo su dio luksuznih darova kupljenih na ime tvornice Aluminij. Prema podacima u Analizi troškova ove tvornice od 2005. do 2013. godine, za reprezentaciju Aluminija potrošeno je ukupno 3,5 milijuna KM ili oko 14 milijuna kuna. Podaci navedeni u ovom izvještaju doista su šokantni i pokazuju da se vrhuška tvornice čistila nevjerojatnim stvarima i to u trenucima dok je Aluminij bio u lošoj financijskoj situaciji. Kako stoji u analizi, slučajnim odabirom prezentirani su podaci za kupnju darova od dvije tvrtke. Jedna je tvrtka SIP d.o.o., a druga B&B New Look. Tvrtka SIP u vlasništvu je supruge bivšeg člana Nadzornog odbora Marinka Ostojića, koji je smijenjen u veljači 2013. U detaljnoj analizi prikazan je niz luksuznih darova koji je naručen iz dvije tvrtke, a za koje se navodi da nije poznato za koga su kupljeni i gdje su završili. Među kupljenim darovima tako se nalaze sat Swarovski plaćen 580 KM ili 2320 kuna, vaza Swarovski vrijedna 600 KM ili 2400 kuna, manjete Swarovski plaćene su 110 KM ili 440 kuna, a stolni sat Swarovski 860 KM ili 3440 kuna. Koliko daleko su išli dužnosnici tvornice Aluminij pokazuju i neki od najskupljih darova koji su kupljeni od tvrtke SIP d.o.o. Nekoliko velikih kornjača i labuda od kojih je svaki vrijedan 8800 KM ili 35.200 kuna. Za što ili za koga su bili potrebni ovi pokloni nije poznato, a lako je moguće i da oni nikada nisu isporučeni nego se ovdje radilo o klasičnom

oštećen Aluminij Mostar, itko odgovarao.

Nacional je poslao upite i Ministarstvu unutarnjih poslova i Federalnoj upravi policije Bosne i Hercegovine, Ministarstvu financija kao i Tužilaštvu Bosne i Hercegovine te Tužilaštvu Hercegovačko-neretvanskog kantona. Do zaključenja broja došla su tek dva odgovora. U prvom nas Ministarstvo unutarnjih poslova

izvlačenju novca iz ove tvrtke koja je proteklih dana doživjela potpuni financijski slom. Međutim, kornjače i labudovi nisu bili dovoljni vrhuški Aluminija pa su još naručene i tri kristalne pagodavaze od kojih je svaka vrijedna 10.174 KM i tri kristalne vaze po cijeni od 9103 KM. Dakle, samo za šest vaza potrošena je 57.831 KM ili nešto više od 231 tisuće kuna. Uz skupe vaze kupljeno je i nekoliko desetaka luksuznih parfema čija pojedinačna cijena prelazi 200 KM ili 800 kuna. Samo za "dekorativnu kozmetiku", kako je navedeno u analizi, potrošeno je 17.777 KM ili 71.108 kuna, a niti u ovom slučaju nije poznato kome su bili namijenjeni pokloni i gdje je "dekorativna kozmetika" na kraju i završila. U analizi se posebno naglašava da niti za jedan od ovih darova nije raspisan postupak nabavke robe kako bi se pokušala dobiti niža cijena, a utvrđeno je i da je u katalozima tvrtke SIP pojedinačna cijena proizvoda koje je kupio Aluminij puno manja nego ona koju je za potrebe svoje reprezentacije platila ova tvornica.

Slična je situacija i s tvrtkom B&B New Look od koje je za 30. godišnjicu tvrtke naručeno 48 luksuznih satova marke Adriatica koji su plaćeni ukupno 46.150 KM ili 184.600 kuna. U analizi je navedeno da je u ovoj nabavi utvrđen ekstra profit tvrtke B&B New Look u iznosu od 30.317 KM ili 121.268 kuna budući da je stvarna vrijednost satova bila 15.833 KM ili 63.332 kune. Nakon pregleda ovih brojki i analize koja pokazuje da su se luksuzni darovi za troškove reprezentacije preplaćivali za nekoliko desetaka tisuća kuna, ne treba ni čuditi što je Aluminij danas pred zatvaranjem.

upućuje na Federalnu upravu policije, a u drugom Federalna uprava policije na Tužilaštvo. No, Tužilaštvo na upit nije odgovorilo. No, zato je Dragan Čović ovih dana licemjerno izjavio: "Oni koji danas pokušavaju, a godišnje su isisavali desetine milijuna maraka, zaštititi svoju poziciju poručujem da je neće moći zaštititi." Pritom je odbacio bilo kakvu vlastitu odgovornost.